Donderdag 15 Juli 1943

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

60ste Jaargang, No. 3952

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zonaags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Belangrijke winsten op Sicilië

Reeds 12.000 gevangenen door Geallieerden gemaakt.

In Rusland komen de nazies geen stap verder.

MUBO OP NIEUW GUINEA INGESLOTEN.

CHURCHILL OVER HET ATLANTISCHE HANDVEST.

Premier Churchill zeide in het Lagerhuis, dat het Atlantische Handvest „geen verdrag is dat een ratificatie of een formele bekrachtiging van constitutionele aard aan enige zijde der Atlantische Oceaan nodig heeft".

Dit verklaarde hij in antwoord op een vraag van Maurice Petherick, die vroeg of het verdrag, hetwelk niet door het Noordamerikaans Congres geratificeerd werd, „enige bindende kracht hebbe voor de Verenigde Staten of voor Groot-Britannië, met het oog op de gevaren voor de vredesverdragen, die na de oorlog waarschijnlijk zullen worden gesloten".

Petherick had het vooral over de eerste twee bepalingen van het Handvest, die verklaren: 1) dat Groot Brittannië en de Verenigde Staten geen gebieds- of andere uitbreiding zoeken en 2) geen territoriale veranderingen, die niet overeenstemmen met de „vrijelijk geuite wensen van de betrokken volken" (Londen, (AP) 14.7).

LAGERHUIS-DEBAT OVER DE HEGEMONIE TER ZEE.

In het Lagerhuis werd gesproken over de strijdvraag of de Verenigde Staten de hegemonie ter zee aan Groot-Brittannië ontfutselen. In antwoord hierop zeide Sir Arthur Salter, Parlementssecretaris van het Oorlogsdepartement, dat tweemaal gedurende de oorlog de Verenigde Staten Groot-Brittannië hadden gered van dreigende hongersnood. Tweemaal was de situatie zo erg, dat de uitslag des oorlogs ervan afhankelijk was. De spreker merkte gedurende het debat omtrent de scheepvaart en na-oorlogse plannen op, dat in beide gevallen het evenwicht hersteld was door de welwillendheid der Verenigde Staten. Salter zeide, dat in de lente van 1941 Groot-Brittannië veel meer schepen verloor dan het kon bouwen. De tonnenmaat daalde bedenkelijk en snel. Het was duidelijk, dat wij niet alleen groot risico liepen, maar dat een hongersnood aan de deur stond. Bijna hadden wij onze oorlogsfabrieken moeten sluiten bij gebrek aan materiaal; bijna hadden wij de hoop opgegeven onze heirscharen in de Levant en elders van het allernoodzakelijkste te voorzien. Toen Japan ten krijge trok, werd de situatie voor ons nog bedenkelijker: de verliezen namen steeds toe. Vorig jaar lente was de stand van zaken nog zo, dat wij veel meer verloren dan wij konden bijbouwen en over de gehele linie van de Verenigde Natiën was het bijna nog erger.

Thans evenwel is de situatie zoveel verbeterd, dat wij aan het eind van elke maand meer schepen hebben, zodat de achterstand wordt ingehaald (Londen, (AP) 15.7).

GENERAAL ALEXANDER BEZOEKT SICILIË.

Een bericht uit Noord-Afrika zeide, dat Generaal Alexander de Geallieerde troepen op Sicilië bezocht heeft na de Middellandse Zee in een kruiser te zijn overgestoken (Londen, (AP) 15.7).

DE SCHEEPVAARTACTIVITEIT TE GIBRALTAR.

De scheepvaartactiviteit in de haven van Gibraltar werd Dinsdag hervat na de Geallieerde landing op Sicilië met de aankomst van enkele schepen van de Middellandse Zee. Een Britse torpedojager met gewonden en een transportschip, die beide beschadigd waren, zijn in het droogdok opgenomen voor herstellingen. Er kwamen ook 15 koopvaardijschepen van de Middellandse Zee (La Linea, (AP) 14.7).

GROTE SLAG OP SICILIË.

De Duitse overzeese radio, die door het Ministerie van Informatie werd afgeluisterd, zeide: „De gevechten op Sicilië zijn thans een grote slag geworden, welke met toenemende hevigheid woedt" (Londen, (AP) 14.7).

DE SITUATIE ERNSTIGER.

De militaire correspondent van het DNB zeide door de radio van Berlijn: „Op Sicilië is de situatie duidelijk ernstiger geworden. Het is bekend, dat de vijandelijke vloten goed gebruik hebben weten te maken van de situatie hoewel haar verliezen hevig zijn geweest. Het is mogelijk de gelande eenheden tot zulk een mate te versterken, dat de kuststrook van Licata tot Augusta een systeem van bases voor den vijand geworden is, van waar de aanval plaats vindt in twee richtingen. Een daarvan is tegen de hooglanden in het Zuid-Oosten van Sicilië en de tweede tegen de vlakte van Catania waar de vijand reeds in stelling is. Dit wil zeggen, dat de gevechten thans in een zeer moeilijke phase komen" (Londen, (AP) 14.7).

REGIMENT VAN VALSCHERMTROEPEN UITGEROEID?

Het Internationale Informatie-bureau een Duits propaganda-agentschap, deelde mede, dat op zijn minst een regiment van Britse valschermtroepen, dat in de afgelopen nacht op de vlakte van Catania werd neergelaten, gedood of gevangen werd. Voorts werd beweerd, dat de valschermtroepen „midden in een Duitse concentratie terecht kwamen" en dat de meesten binnen een uur werden gedood of gevangen.

Woensdagmorgen vroeg zou het gebied „zorgvuldig zijn uitgekamd en de laatste der Britten schadeloos zijn gemaakt" (Londen, (AP) 14.7).

GEALLIEERDEN NADEREN MUBO.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat de Geallieerde troepen Mubo insluiten. Mubo is het sleutelpunt in de Japanse verdedigingslinie voor Salamaua op Nieuw Guinea. Een beslissende strijd in dit gebied schijnt thans op handen. Mubo ligt op 20 kilometer het land in ten Zuiden van Salamaua, centrum van de Japanse weerstand in het Noorden van Nieuw Guinea en doel van voortdurende Geallieerde luchtaanvallen (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 15.7).

GEALLIEERD VOEDSEL VOOR DE BEVOLKING VAN SICILIË.

Geallieerd voedsel voor de burgerbevolking van Sicilië wordt reeds aan land gezet en het Hoofdkwartier zeide, dat de vloot van 3000 Geallieerde oorlogs- en transportschepen voortgaat manschappen en voorraden op de stranden en in de veroverde havens af te zetten, niettegenstaande de pogingen van de vijand om duikboten in te zetten tegen de convooien. De bekendmaking zeide: „De tegenmaatregelen hebben zeer veel succes gehad en zijn ontmoedigend voor den vijand" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 14.7).

EEN VERKLARING VAN GIRAUD?

Giraud zeide, dat het Franse leger snel bewapend en uitgerust moet worden om met de Britse en Noordamerikaanse strijdkrachten te kunnen deelnemen aan de slag van Frankrijk. Ook zeide hij, dat Franse troepen op Sicilië vechten. De verklaring van Giraud op de Bastille-Dag na een ontvangst voor ongeveer 250 Franse leger- en marine-officieren en vertegenwoordigers van ongeveer 30 Franse groepen luidt: „De operaties op Sicilië worden uitgevoerd volgens het plan. Na vier dagen schijnen de resultaten op elke wijze bevredigend te zijn. Doch voor mij is Sicilië niet het belangrijkste. Ik zal blij zijn wanneer wij begonnen te praten over Marseille, Savoye, Lyon.

Ik kan geen redevoeringen houden, doch ik weet iets over actie. Ik ga een beroep doen op u (de Verenigde Staten) voor actie, zodat het Franse leger kan worden uitgerust om terug naar Frankrijk te gaan met de legers van Groot Brittannië en de Verenigde Staten. Ik besloot het Franse leger in Tunis in de strijd te werpen hoewel het niet goed bewapend of uitgerust was. Ik deed dit omdat ik het mijn plicht en de plicht van het leger achtte. Doch in de veel grotere slag van Frankrijk moeten wij de meest moderne wapenen, vliegtuigen, tanks en kanonnen hebben. Dat is mijn enig doel en het moet zo spoedig mogelijk volbracht worden" (New York, (AP) 14.7).

BADOGLIO IN HET GEVANG.

Een Tass-bericht van „de Italiaanse grens" zeide, dat Maarschalk Pietro Badoglio, het vroegere Hoofd van de Generale Staf van het Italiaanse leger, gevangen wordt gehouden in Noord-Italië en dat het feit voor de Italianen verborgen wordt gehouden. Twee dagen geleden zeide een bericht, dat de aanhangers van Badoglio regelingen troffen voor zijn ontsnapping. Zij slaagden erin hem buiten de gevangenis en in een automobiel te krijgen, doch werden gevangen door een wegpatrouille. Naar men zegt zal Badoglio naar een Duitse gevangenis worden overgebracht (Moskou, (AP) 14.7).

RUSSEN DOEN TEGENAANVALLEN.

William McGaffin seint uit Moskou:

Berichten van de frontlinie zeiden, dat Sovjet-tanks, welke Woensdag tegenaanvallen deden met steun van de mobiele artillerie, slagen wisselden met Duitse tanks- en infanterie-strijdkrachten in de Belgorod-sector. De Russen behalen hierbij steeds meer plaatselijke successen. Zij zeiden, dat hardnekkige vijandelijke aanvallen werden afgeslagen, die haast onophoudelijk gedaan worden. Voorts heroverden zij verschillende dorpen voor de tweede achtereenvolgende dag sedert de nazie-aanval ophield aan het Noordelijk eind van het 300 kilometer lange front van Orel-Kursk-Belgorod waarlangs de Duitsers 11 dagen geleden hun offensief begonnen.

De Russen zeiden, dat zij in de gevechten van Woensdag rond Belgorod 100 Duitse tanks buiten gevecht stelden. 47 vliegtuigen neerschoten en meer dan 2000 vijandelijke manschappen doodden. Luchtgevechten elders brachten de verliezen aan nazie-vliegtuigen op 158. De berichten zeiden, dat de Russen steeds meer manschappen en tanks in de strijd werpen om de wiggen weg te werken, welke de Duitsers in de eerste dagen van de campagne maakten. De verliezen van Woensdag brachten het totaal voor de Duitsers, gelijk opgesomd in de Sovjet-communiqué's, op meer dan 40.000 man, ongeveer 1392 vliegtuigen en 2919 tanks.

Ooggetuigen, die zich te Belgorod bevonden bij de opening van het offensief zeiden: „In al onze ondervinding op vele fronten hebben wij het Duitse vuur nooit zo intensief gezien als hier. De horizon scheen letterlijk in brand te staan" (Moskou, (AP) 15.7).

106 VLIEGTUIGEN.

In totaal werden 106 vijandelijke vliegtuigen vernield door Spitfires en andere vliegtuigen, welke Malta als basis hebben, tijdens de eerste vier dagen van de Siciliaanse invasie (Malta, (AP) 14.7).

Het nieuws van vandaag.

De vijand biedt krachtiger weerstand op Sicilië, maar niettemin gaat de Geallieerde invasie onhoudbaar voort. Reeds bevindt het 8e leger zich nabij Catania. Het vliegveld van deze belangrijke stad werd tweemaal van zee uit aangevallen binnen 24 uur tijds. Bommenwerpers droegen aan de vernieling bij. Intussen trokken enkele eenheden van het 8e leger in de richting van Gerbini. Uit het Zuiden rukken de Noordamerikaanse strijdkrachten naar het binnenland. De Noordamerikanen hebben reeds de vliegvelden Comiso en Ponte Olivo veroverd en bevinden zich ook in de omgeving van Niscemi. Palma en Naro werden onder de voet gelopen en nu is men nog 20 kilometer verwijderd van Agrigento, waar de as grote strijdkrachten zou hebben opgehoopt voor een tegenaanval.

7 Vliegvelden zijn reeds in Geallieerde handen en enkele daarvan worden reeds gebruikt voor de strijd tegen den vijand. De bombardementen over geheel Sicilië en ook in Zuid-Italië duren onverminderd voort. Messina, waar alle verkeer tussen het Italiaanse vasteland en Sicilië door moet, wordt het hevigst bestookt, maar San Giovanni en Reggio di Calabria aan de overzijde van de Straat moeten het ook ontgelden.

Het communiqué van hedenmorgen verklaart, dat reeds 12.000 gevangenen genomen zijn. De schepen brengen reeds voedsel mee voor de Siciliaanse bevolking, iets wat van ontzaggelijk belang kan blijken te zijn (blz. 1).

De vijand geeft toe, dat de toestand voor hem ernstig is, maar houdt hardnekkig vol, dat alles niet verloren is. Berlijn verklaarde, dat de hoofdmacht van de legers in reserve gehouden wordt, omdat men nieuwe Geallieerde landingen verwacht op de Westkust van het eiland.

Intussen doet het gerucht de ronde, dat Maarschalk Erwin Rommel op weg naar Sicilië met zijn vliegtuig in zee zou zijn neergestort, doch bevestigd werd dit niet.

In Rusland komen de nazies geen stap verder. De Sovjets doen zelfs tegenaanvallen, zowel bij Orel, Kursk als Belgorod. De verliezen van de nazies nemen voortdurend toe en de berichten laten zien, dat de Duitsers zelf steeds meer gaan twijfelen aan een overwinning van Nazieland (blz. 3).

In de Stille Zuidzee komen zowel Munda op Nieuw Georgië als Mubo op Nieuw Guinea steeds meer in het nauw. De Geallieerde luchtaanvallen duren voort en banen de weg voor de strijdkrachten op de grond.

De Bovenwinden in Oorlogstijd

Frans Sint Maarten nu ook Geallieerd.

Van iemand, die pas van de Bovenwinden op Curaçao is aangekomen, vernemen wij, dat grote vreugde heerst op het Franse deel van het eiland Sint Maarten omdat nu ook de Franse Antillen de zijde der Geallieerden gekozen hebben.

Kort na de val van Frankrijk — zo vertelde onze zegsman — was men wel erg pro-Vichy. Later werd het grootste deel van de bevolking pro-De Gaulle, doch de overheid volhardde in haar houding en wilde er niets van weten zich los te maken van de Pétain-Regering.

Dat men echter rechtstreeks onder de orders van Vichy of zelfs van Admiraal Georges Robert stond, moet toch niet gedacht worden. Saint Martin (het Franse gedeelte) volgde zo ongeveer zijn eigen weg onder het bewind van Dictator L. C. Fleming.

Rond Fleming draaide alles. Van Fleming kwamen alle bevelen en naar Fleming, die koopman is, ging het meeste geld.

Wat de kleine dictator nu zal doen is de grote vraag, die men zich stelt. Op het ogenblik toeft hij op Puerto Rico, waarheen hij eigenlijk tegen zijn zin vervoerd werd. Een mango viel op zijn neus en die begon zonder ophouden te bloeden. Niets hielp. Ook op het Nederlands gedeelte kon men den man niet helpen. De hulp werd ingeroepen van Guadeloupe, maar daar werd nogal lang geaarzeld om op het verzoek in te gaan. Puerto Rico, dat altijd genegen is te helpen, zond een vliegtuig met twee dokters. En volgens de laatste berichten schijnt Fleming er mooi op te knappen. Was het niet dat zijn leven op het spel stond — zo verzekerde de zegsman ons — dan zou Fleming niet naar Puerto Rico gegaan zijn. Op St. Kitts zou hij zich zeker nooit wagen, omdat de Engelsen hem ogenblikkelijk zouden inrekenen. Want die zijn ervan overtuigd, dat hij, behalve pro-Vichy te zijn, ook andere practijken oefent die schadelijk zijn voor de Geallieerden oorlogvoering.

Een van die practijken zou zijn het leveren van goederen aan Duitse duikboten. De laatste tijd zijn er niet veel tekenen geweest van Duitse duikboten, doch vroeger gebeurden er wel eens dingen, die de achterdocht wekten.

Zo kwam eens een grote partij van 10.000 zakken meel met een Noordamerikaans schip op Sint Maarten aan. Dit op zichzelf was iets vreemds. De partij werd op het Nederlandse gedeelte gelost, zodat iedereen dit kon zien, en naar Fleming doorgezonden.

Wat er van al dat meel gekomen is heeft niemand ooit te weten kunnen komen. Een feit is dat het nooit op het eiland gedistribueerd werd.

Bootjes, die van St. Kitts kwamen, meldden dikwijls, dat 's avonds lichten op de kust van het Franse gedeelte gezien werden op plekken waar geen huizen staan. Wat er gebeurde heeft men nooit kunnen achterhalen.

Eens zou een duikboot gezien zijn in een baai aan de Nederlandse kant, maar of dit waar is kon onze zegsman evenmin bevestigen.

Admiraal Robert is sedert het vorig jaar niet meer op Saint Martin gekomen. De Franse gendarmes op Saint Martin zijn grotendeels pro-Geallieerd, vooral de laatste tijd. Over het algemeen is de Franse bevolking minder Engelsgezind, doch wel sterk pro-U.S.A. Men hoopt, dat de toestand nu ook beter worde.

Sinds lang verdienden de koopliedne geen cent. Fleming regelde alle prijzen maar stond zelf boven alles.

Zo liet hij te Marigot een hospitaal bouwen met cement, dat hij zelf leverde. Het hele hospitaal heeft echter geen nut, aangezien er geen personeel voor is en het nooit werd uitgerust noch gemeubileerd.

Op het Nederlandse deel.

Op het Nederlandse deel van Sint Maarten laat de prijsregeling veel te wensen over. Slechts voor maïs en maïsmeel worden de prijzen vastgesteld door den Gezaghebber. dit in tegenstelling met de toestand op Saba en Sint Eustatius waar ook maximumprijzen voor andere artikelen zijn. De verbinding met Curaçao is in één woord slecht. Dit jaar is er slechts tweemaal een stoomboot uit Curaçao gekomen. Dat was telkens een grote gebeurtenis omdat er dan weer enkele zeer benodigde goederen voorradig waren.

Blikjeswaren zijn vrijwel niet te verkrijgen op Sint Maarten. Gelukkig levert het eiland zelf wat groente en heeft de Gouverneur thans doortastende maatregelen getroffen om de verbinding te verbeteren.

De landbouw is overigens bijna stilgelegd. Het Gouvernement onderhoudt echter nog zijn proeftuin, welke is overgebracht naar het terrein, dat voor f 40.000 van Mevrouw Leonora Rodenhuis-van Romondt gekocht werd. Oswald Hassell zwaait er de scepter in zijn hoedanigheid van assistent-landbouwkundige.

Op 16 Juli zullen van Curaçao de Heren Beaujon en Bitter van het Departement Landbouw, Veeteelt en Visserij naar de Bovenwinden vertrekken om er de toestand in ogenschouw te nemen.

De levering van hooi aan Curaçao is thans ook vrijwel stopgezet wegens het ontbreken aan scheepvaartverbinding.

De zoutwinning is nu weer hervat door den Heer C. Watty, die daarvoor concessie verkregen heeft.

Alles is op Sint Maarten duurder dan voorheen. De handelaren maken winsten van 100 tot 150 procent. Vis is nu wel 2½ maal zo duur als vroeger. Meestal wordt gevist in de Simpsonsbaai.

Nabij deze baai komt het nieuwe vliegveld te liggen, waaraan druk gewerkt wordt door den Heer Graaffland en zijn mannen. Dit vliegveld wordt iets moois, daar zijn alle Sint Maartenaren van overtuigd.

Het komt namelijk te liggen aan een binnenmeertje waar nu en dan reeds watervliegtuigen dalen, zodat de vlieghaven zowel zal dienen voor land- als watervliegtuigen.

Met St. Thomas-Puerto Rico zal waarschijnlijk een nieuwe verbinding worden onderhouden door een schoener en een sloep. Tussen de Bovenwindse eilanden onderling is er reeds geregelde verbinding.

Van het mooie eilandje St. Kitts wordt vaak het een en ander verkregen. Met het Franse gedeelte wordt ook wel gehandeld, vooral toen de blokkade van de Franse Antillen nog niet zo streng was.

Steeds heeft men in goede harmonie met elkaar kunnen samenleven en nu Frans Sint Maarten ook Geallieerd geworden is zal het onderlinge verkeer wel weer even ongedwongen worden als vóór de oorlog.

BEGROTING 1943.

Het verschil tussen Gewone Dienst en Kapitaaldienst.

Reeds in het artikel over de begroting in onze krant van Dinsdag jl. wezen wij erop, hoe de „1e Aanvullende tevens heringerichte Curaçaose begroting voor het dienstjaar 1943" een geheel nieuwe indeling gekregen heeft. De begroting is in twee hoofdstukken gesplist, nl. Hoofdstuk I, dat de **Gewone Dienst** behandelt en Hoofdstuk II, dat de **Kapitaalsdienst** uitmaakt. De „Memorie van Toelichting" zegt hierover het volgende:

„In de memorie van antwoord op de 2e suppletoire begroting voor het dienstjaar 1942 heeft de Gouverneur aan Uwe Staten een herinrichting van de begroting voor het dienstjaar 1943 in uitzicht gesteld, waarbij de inkomsten en uitgaven zouden worden verdeeld in een gewone dienst en een kapitaaldienst en waarbij tevens een zoveel mogelijk duidelijk en overzichtelijk beeld zou worden gegeven van die begrotingsposten, welke rechtstreeks samenhangen met de huidige buitengewone tijdsomstandigheden.

De bijgaande aanvullende begroting is mede aan deze herinrichting dienstbaar gemaakt.

Als maatstaf voor de verdeling der uitgaven in gewone en kapitaalsuitgaven heeft gegolden, dat alle uitgaven, welke het vermogen van het Staatsdeel wijzigen in samenstelling en grootte ,als gewone uitgaven dienen te worden aangemerkt en die, welke het vermogen van het Staatsdeel alleen wijzigen in samenstelling, als kapitaalsuitgaven. Eerstbedoelde uitgaven zijn verzameld in Hoofdstuk I (Gewone Dienst), de Kapitaalsuitgaven in Hoofdstuk II (Kapitaaldienst). In beide hoofdstukken zijn de uitgaven, welke geacht moeten worden rechtstreeks verband te houden met de buitengewone tijdsomstandighedep, opgenomen in afzonderlijke kolommen. Zoals bij beschouwing van het ontwerp zal blijken, is de herinrichting niet beperkt gebleven tot bedoelde toegezegde splitsing, doch werd ,teneinde te geraken tot een zo zuiver mogelijk beeld van alle kosten, aan de verschillende takken van overheidsbemoeiing verbonden, de gehele indeling der begroting aan een herziening onderworpen. De vorenbedoelde kosten zijn zowel in de gewone als in de kapitaaldienst verzameld in in artikelen verdeelde paragrafen, terwijl ernaar gestreefd is de verschillende paragrafen, derhalve de verschillende takken van overheidsbemoeiïng, logisch tot begrotingsafdelingen samen te voegen."

Uit deze wel erg summiere uiteenzetting van de „Memorie van Toelichting" zal de leek wel geen voldoende inzicht krijgen van wat nu onder Gewone Dienst en Kapitaaldienst begrepen moet worden. Derhalve het volgende:

Inkomsten en uitgaven kunnen worden onderscheiden in **gewone** inkomsten en uitgaven en **kapitaalsinkomsten** en -uitgaven. Deze onderscheiding, welke uit een oogpunt van goed financieel beheer niet kan worden gemist, heeft een biezondere betekenis, verband houdende met het karakter van de verbruikshuishouding. Deze huishouding eist voor haar instandhouding telken jare uitgaven, welke voor een zeer groot deel uit belastingen moeten worden gekweten. Volgens een algemeen als juist erkend beginsel moet elk jaar zijn eigen lasten dragen, moeten dus in elk jaar de kosten der gouvernementshuishouding worden betaald met inkomsten, welke in dat jaar worden ontvangen.

Belastingplichtige moet alleen eigen lasten dragen.

Aan dit beginsel ligt ten grondslag de overweging, dat de belastingplichtigen het genot moeten hebben van hetgeen de overheid met de door hen opgebrachte gelden in het belang van hun staatsdeel heeft verricht; hun, die thans hier belastingplichtig zijn, moeten zo wordt geredeneerd, geen lasten worden opgelegd, waarvan de belastingplichtigen van komende jaren voor het grootste gedeelte, misschien wel geheel, zullen profiteren.

Deze theorie is gemakkelijk in practijk te brengen, waar het geldt de jaarlijks terugkerende kosten der gouvernementshuishouding, als de salarissen en de lonen van het personeel, de onderhoudskosten van de gouvernements-eigendommen en, in het algemeen, van die uitgaven, welker nut zich niet verder uitstrekt dan tot het jaar, waarin de uitgaven zijn gedaan.

Dergelijke kosten, het behoeft geen verder betoog, zijn ongetwijfeld „gewone" uitgaven; zij behoren te worden gedekt uit de periodiek terugkerende inkomsten van ons gouvernement, als die uit de exploitatie van eigendommen, belastingen enz., in het algemeen dus uit „gewone" inkomsten.

Lasten, die ook de belastingplichtigen van andere jaren moeten dragen.

Anderzijds is het duidelijk, dat grote uitgaven, bijv. voor de aanleg van belangrijke havenwerken, een brug of tunnel, de aanbouw van volkswoonwijken enz., niet als „gewone" uitgaven van het gouvernement kunnen worden aangemerkt. Het nut van dergelijke uitgaven strekt zich veel verder uit dan tot het jaar, waarin zij zijn gedaan. Het zou onbillijk zijn, dit soort van uitgaven te bestrijden uit de opbrengst der heffingen van hen, die belastingplichtig zijn in het jaar, waarin de werken tot stand worden gebracht. Dergelijke uitgaven noemt men **kapitaalsuitgaven**. Zij worden veelal gedekt uit de opbrengst van **geldleningen**; de rente en aflossing dezer leningen bezwaren het budget van komende jaren en op deze wijze worden de belastingplichtigen, die in een langere of kortere reeks van jaren de gouvernementshuishouding moeten helpen in stand houden, gedwongen hun deel bij te dragen ook in de kosten van werken, welke in een vorig jaar zijn tot stand gekomen.

Het verschil volgens Meester De Wilde.

Wij hebben aan de hand van het bekende Handboek der Bestuurswetenschappen „De Gemeente-financiën" van J. H. Leppink (de kundige controleur der Nijmeegse gemeente-financiën) door deze voor zichzelf sprekende voorbeelden getracht het verschil tussen gewone en kapitaalsinkomsten en uitgaven aan te wijzen; wij zullen er ons echter niet aan wagen, beide begrippen te definiëren. Dit heeft indertijd gepoogd oud-minister Mr. J. A. de Wilde in een belangwekkend prae-advies, uitgebracht voor een congres van de Vereniging van Nederlandse gemeenten. Wat De Wilde hier van de gemeente zegt, is onzer inziens ook mutatis mutandis van toepassing op ons staatsdeel. De Wilde zeide dan:

„Principieel en in abstracto zijn uitgaven der gemeente **gewone**, indien en voor zover het daarmede verkregen nuttigheidsrendement voor de plaatselijke gemeenschap zich ten hoogste **over één begrotingsperiode** uitstrekt.

Principieel en in abstracto zijn uitgaven der gemeente **buitengewone of kapitaalsuitgaven**, indien het daarmede verkregen directe nuttigheidsrendement voor de plaatselijke gemeenschap zich over meer dan één begrotingsperiode uitstrekt, m.a.w. als aan het einde dier periode een „opgehoopte nuttigheid verkregen wordt, die ook verder voor de plaatselijke gemeenschap effect blijft behouden.

Deze begripsbepalingen bieden, naar onze mening, in vele gevallen geen houvast in de practijk, indien men staat voor de vraag ,of een bepaalde uitgaaf als een gewone uitgaaf of als een kapitaalsuitgaaf worden aangemerkt.

Mr. De Wit durft het dus blijkbaar ook niet aan voor alle concrete gevallen, welke zich in de practijk voordoen, een richtsnoer aan te geven.

Leppink acht voorzichtiger, in het algemeen te zeggen, dat gewone inkomsten zijn de inkomsten uit belastingen, die uit bezittingen en verder alle inkomsten, die bestemd zijn om in de normale kosten der verbruikshuishouding te voorzien en dat gewone uitgaven zijn de normale kosten der verbruikshuishouding.

Hieruit vloeit dan voort, dat kapitaalsinkomsten zijn de opbrengst van geldleningen, de opbrengst van de verkoop van eigendommen, legaten, schenkingen en dergelijke inkomsten, welke niet de natuurlijke bestemming hebben om daarmede de gewone kosten van instandhouding der gouvernementshuishouding te voldoen, terwijl kapitaalsuitgaven zijn die uitgaven, waarvan zich het nut over een reeks van jaren uitstrekt.

Hierbij moet echter worden opgemerkt, dat geringe kapitaalsuitgaven, welke zich eens bij dit en dan weer bij dat onderdeel der gouvernementshuishouding voordoen, niet uit kapitaalsinkomsten plegen te worden gekweten. Deze omschrijving ter aanduiding van het verschil tussen gewone en kapitaalsinkomsten en -uitgaven hebben natuurlijk de leemte ,dat niet wordt aangegeven, wat men onder normale kosten der gouvernementshuishouding heeft te verstaan. Dit is echter niet mogelijk en zij, die getracht hebben het bedoelde verschil scherp te formuleren, hebben dan ook steeds bestrijding gevonden, wijl de kosten, welke in een bepaalde verbruiksgemeenschap als normaal kunnen worden beschouwd, dit elders niet zijn.

In een grote zich uitbreidende gemeente, wat het Rijk-in-Europa betreft, of in een jeugdig zich emanciperend staatsdeel wat de overzeese gewesten aangaat, zullen bijvoorbeeld telken jare wegen of straten worden aangelegd of verbeterd, er zullen daar telkens verbouwingen van openbare gebouwen plaats hebben en grote nieuwe werken worden uitgevoerd, en juist omdat voor dergelijke doeleinden telken jare weer opnieuw uitgaven moeten worden gedaan, moeten, of althans kunnen, dergelijke kosten in een staatsdeel of gemeente als normale kosten worden aangemerkt.

Uit het vorenstaande volgt, dat inkomsten en uitgaven, welke de kapitaaldienst betreffen, bij de beoordeling der vraag hoeveel in enig jaar aan belastingen moet worden geheven, buiten beschouwing moeten blijven.

Evenals een particulier, die b.v. een huis verkoopt om met de opbrengst daarvan zijn dagelijkse levensbehoeften te betalen, daardoor armer wordt, zal het gouvernement in vermogen achteruit gaan, indien het gewone uitgaven uit kapitaalsinkomsten bestrijdt.

Het is daarom een gewone eis van goed financieel beheer, dat kapitaalsinkomsten, bijvoorbeeld de opbrengst van de verkoop van onroerende goederen of van effecten niet in mindering worden gebracht van het aan belastingen te heffen bedrag.

De particulier zal, voor zover hem dat mogelijk is, trachten zijn vermogen intact te houden, omdat verlies van een deel van zijn vermogen tot gevolg heeft, dat hij de revenuën van dat deel verliest, waardoor zijn periodieke inkomsten verminderen en hij dus op zijn levensstaat zal moeten wijzigen of het nodige zal moeten doen om in andere inkomsten een compensatie te vinden voor hetgeen hij heeft verloren. Gelijksoortige overwegingen gelden voor een staatsdeel of een gemeente. Ook hun belang eist, dat het door hen in de loop der jaren gevormde vermogen intact blijve.

Plicht om het bestaan vermogen te vermeerderen.

Men kan zelfs verder gaan door te beweren, dat het gouvernement — wij laten de huidige tijdsomstandigheden hier buiten beschouwing — de plicht heeft, te pogen het eenmaal verkregen vermogen te vermeerderen. Scherp is dit standpunt in Europees Nederland indertijd uitgezegd in een voorstel tot instelling van een algemeen reservefonds, dat burgemeester en wethouders van Sneek in 1930 aan de raad deden en waaruit wij het volgende aan de hand van Leppink citeren:

„Het is een algemeen erkende plicht, dat de gemeente een eens verkregen vermogen in stand moet houden. Als hoe wenselijk vermeerdering ook mag worden beschouwd, een als plicht wegende taak wordt hier niet algemeen aanvaard. Het is nu maar de vraag, wat onder „instandhouding", wat onder „vermeerdering" moet worden begrepen, of men deze begrippen absoluut of relatief moet nemen. Het ligt voor de hand, dat een groeiende gemeente niet kan volstaan met alleen te zorgen voor bewaring van wat uit het verleden tot haar is gekomen. Deed zij niet meer, zij zou in werkelijkheid in vermogenstoestand achteruit gaan. Goed beleid ook in deze brengt mede, dat wordt getracht een eens verkregen verhouding tussen inkomsten uit kapitaal en inkomsten uit andere bronnen te bewaren: dat ook een zekere verhouding tussen bevolking en vermogen intact wordt gehouden.

Waar de gemeente niet jaarlijks op haar gewone bezittingen afschrijft en dus bloot staat aan vermindering van de waarde daarvan, zonder dat daartegenover systematisch een aequivalent wordt gesteld, verdient het ook uit dat oogpunt aanbeveling, door het volgen der boven verdedigde gedragslijn, dit aequivalent, zij het ook enigermate, tastenderwijze te scheppen."

Aruba.

DE TONEELGROEP „A.N.V.„ AFDELING ARUBA".

De Toneelgroep van het Algemeen Nederlands Verbond, afdeling Aruba heeft alweer een mooi toneelstuk in petto en hoopt hiermede voor de dag te komen op de Zaterdagen 17 en 24 Juli as. Dit stuk is een heel vermakelijke detective-geschiedenis naar het Frans van Paul Armont, Berbidon en Manoussi, door Mevrouw Ranucci-Beckmann, getiteld „Dicky".

Er werd druk gewerkt aan spel en décor en de medewerkers hopen — evenals bij de voorgaande opvoeringen het geval was — op een zeer groot opkomst. De leiding berust bij niemand minder dan bij den vermaarden regisseur Jan Pauw, hetgeen op zichzelf een garantie is voor het welslagen van „Dicky".

BEËDIGING TWEEDEN LUITENANT.

Op Zaterdag 3 Juli jl. had bij de Nederlandse Troepen te Oranjestad de beëdiging plaats van den 2en Luitenant bij de Militaire Administratie F. A. van Nierop. Een compagnie schutters stond opgesteld op het exercitie-terrein. Om even vóór 11 uur arriveerde de Oudst-aanwezend-Zee-officier op Aruba, Luitenant ter Zee 1e klasse Frits J. E. Krips, welke vervolgens tezamen met den Commandant der Noordamerikaanse troepen Kolonel W. T. Haldeman en den Commandant Nederlandse Troepen op Aruba, Kapitein der Mariniers Gerardus H. van der Spek de troep schouwde.

Na een korte toespraak, waarin Kapitein Van der Spek de drie elementen van de Officierseed aanhaalde en wees op de grote plichten, welke de officier bij het aanvaarden van zijn benoeming op zich neemt, las 1e Luitenant L. Meyer de Gouvernementsbeschikking voor en terwijl de troep de eerbewijzen bracht, legde Luitenant Van Nierop de eed af. De compagnie defileerde daarop voor den nieuw benoemde.

Behalve de reeds genoemde Noordamerikaanse Comandant, Kolonel W. T. Haldeman, merkten wij onder de aanwezigen nog op den Garnizoenscommandant op Aruba, Kapitein Theophijlus A. J. van Erp, den Officier van gezondheid Dr. Adriaan F. Dussenbroek, den Commandant van de Burgerwacht Kapitein Van der Linden, den Luitenant ter Zee 1e klasse J. H. W. Kempers en vele andere officieren en onder-officieren van het Garnizoen in het gebiedsdeel Aruba.

Na afloop bestond er gelegenheid Luitenant Van Nierop te feliciteren in het Officiershuis, waar alle aanwezige officieren nog enige tijd tezamen bleven.

ONGELUK MET DODELIJKE AFLOOP.

Zaterdag jl. werd de politie geroepen te Piedra Plat ,alwaar een dronken man de gasten op een trouwpartij molesteerde. De bekende politieman Peterson verscheen ter plaatse en trachtte den man te bedaren en het gelukte deze in de politieauto te krijgen. Nu zou men dan naar Oranjestad hebben gereden, alwaar gebruik zou worden gemaakt van het politiehotel om den dronkaard te ontnuchteren. Doch het gebeurde, dat onderweg deze dronken man, die achterin zat, plotseling opstond en de stuurwiel van dezen agent vastgreep en deze zodanig wist te draaien, dat de auto een verkeerde richting insloeg.

De politieman had veel moeite om het stuurwiel weer los te krijgen. Hij had met een groten sterken man te doen, die plotseling aan het vechten sloeg. De gummie-stok, waarvan de politieman gebruik wilde maken, werd terstond afgenomen en hiermede begon de man den politieman geducht te slaan, zodat er niets overbleef, dan gebruik te maken van de revolver om dezen gevaarlijken man van het lijf te houden.

Eerst werden er schoten gelost in het kussen achteraan om den aanvaller schrik in te boezemen, doch dit mocht ook niet baten. Hierop besloot de politie-man het slachtoffer in de arm te schieten, doch ongelukkigerwijze werd hij boven in de arm getroffen, alwaar mogelijk een der slagaders werd geraakt en het slachtoffer dodelijk werd getroffen.

Bij aankomst te Oranjestad bleek hij reeds te zijn overleden. Volgens verkregen inlichtingen uit een zeer goede bron, trof den politieman, die intussen ook verwond werd, geen blaam en moet dit ongeluk toe te schrijven zijn aan zelfverdediging.